

JUNI -JULI -AUG. 2016
Driemaandelijks
Afgiftekantoor
OOSTENDE Centrum
P 91 30 37

PB-PP |
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE MOHIKAAN

Lac MUNKAMBA KASAI 6 JULI 1960

**Ledenblad en nieuwsbrief
Vriendenkring
West - en Oostvlaamse
Koloniaal en Missionarissen**

V.U. Bob Vanhee - Visserskaai 45/3.2 - 8400 Oostende
bobliv@skynet.be tel. 059/266167

CONGO- dorp aan de stroom.

BLADWIJZER " DE MOHIKAAN " nr.3/ 2016 JUNI-JULI –AUGUSTUS

- 1) -Kaft: geen rode streep meer op het adres etiket. Wie nu de lid- en abonnement bijdrage nog niet vereffende wordt geschraapt.
- 2) -Bladwijzer en overzicht Mohikaan nummer van 1 september ek.
- 3) - Het woordje van de " Mohikanen chef ": **VOORTDOEN !**
- 4) - 30 JUNI EDITORAAL door redactie chef Boudewijn Eggermont.
- 5) - 'BURUNDI' van veteraan medewerker Willy Alenus.
- 6) - Struikroverij in Katanga door Marcel Strobbe.
- 7) - Emails die we met veel genoegen van lezers hebben ontvangen.
- 8) en 9) – De "Bondo- moorden van 1965 in de Uele door Eddy Merveillie
- 10 en 11)- Presentatie en inhoud van nieuw boek: "BLANKE VROUWEN IN CONGO "
- 12) -Begraafplaats Basongo en Dekese door Jaak De Meester
- 13) - Vie des Associations door Fernand Hessel (M. d C.)
- 14) –Retrospectieve beelden: De Pinte reünie van Gisèle De Weireld
- 15) –"Genees de Congolees " uit boek van Br. René Stockman.
- 16) –Humor uit "Band en Zuiderkruis " 1960-1961
- 17) - Beeldenstorm en Vijandbeeld in Zuid Afrika.
- 18) –Wijlen Jan Scharpé " Medestichter en bestuurslid" van onze Mohikanen Vriendenkring.
- 19) - Leden die van ons zijn heengegaan.
- 20) – Uitnodiging BBQ van 23 juni ek. In Hotel-Restaurant *Groeneveld*- Oostende.

Volgende MOHIKAAN verschijnt op 1 september met de vaste rubrieken en

- " Gegijzeld in Stanleyville " door overlevende Willy Guidé
- " Per moto van Luik naar Congo en terug" door Eddy Merveillie
- " Overstekend en loslopend wild " door Jaak De Meester
- " Nieuws uit Congo – heet van de naald" : door Eddy Merveillie

DEZE NIEUWSBRIEF IS UITGEGEVEN DOOR DE FEITELIJKE VERENIGING
VRIENDENKRING WEST- EN OOSTVLAAMSE KOLONIALEN EN MISSIONARISSEN
SECRETARIAAT: VISSERSKAAI 45 –B 3- 8400 OOSTENDE
[www. de-mohikaan.jouwweb.nl](http://www.de-mohikaan.jouwweb.nl)

GEWOON LID JAARABONNEMENT € 15 - STEUNEND LID JAARABONNEMENT € 25
te storten op rekening Robert Vanhee BE 50-9730-3024-3018

HET WOORDJE VAN DE CHEF MOHIKAAN

- We leggen de lat culinair wat hoger en we verhuizen voor onze toekomstige reünies naar een nieuwe stek: het mooie, gezellige en bekende Resto-Hotel GROENEVELD, waar we eind oktober een Moambe- Herfstfeest zullen hebben. Pluspunten zijn: de parking, bushaltes, de prachtige tuin als ook een feestzaal met ... ronde tafels zo belangrijk voor de gezellige babbel waarvoor we uiteindelijk toch samen komen !

- Aan alles komt een einde en na 6 volumes "*Herinneringen gered van de Vergetelheid*" komt nu "*BLANKE VROUWEN IN CONGO*" deel I en deel II – een EENMALIGE druk van 100 exemplaren waarin 40 levensverhalen zijn opgenomen. Enkele inzendingen kwamen spijtig te laat doch deze verschijnen ingekort in ons ledenblad !

- Op 22 september 2015 gingen we op bezoek bij VOKDO in Diest met de weinige Mohikanen die nog "goed te pote zijn". Foto's hieronder. Verleden week donderdag 25 mei, kwam Voorzitster Alice COPS met een tiental Diestse oud-kolonialen op tegenbezoek. Na een lunch in een Japans restaurant en een lange wandeling doorheen het Oostende van Leopold II werd de dag afgesloten op de Visserskaai bij Bob en Lieve, zetel van de MOHIKANEN Vriendenkring.

Bob Vanhee

EDITORIAAL

30 JUNI 1960: eindelijk waren de Congolezen verlost van die uitzuigende kolonialen. Nu zou Congo een vliegende start nemen tussen de grote naties want vrij en los van het blanke juk. Volgens Lumumba begon de dageraad van Congo na al die duistere jaren. Die vrijheid werd uitbundig gevierd. De wereld keek toe en zag dat het goed was.

Jammer, maar die vreugde duurde slechts 10 dagen en de chaotische toestanden begonnen. In 2016 zijn er nog steeds ernstige problemen die in al die jaren altijd maar groter en dieper werden als de kuilen in de Congolese wegen. De Congolezen kunnen niet beweren dat ze onvoldoende hulp kregen. Die kwam van uit alle hoeken van de wereld. De reden van de mislukking moet dus elders gezocht worden.

Zou het kunnen dat de hoofdrede van de mislukking te wijten is aan de alom bewonderde leider Patrice Lumumba? Onderschatten we niet het feit dat al de belangrijke Lumumbistische leiders hun opleiding gekregen hebben bij de communisten van Rusland en China? Daar werd hen in eerste instantie haat ingepompt tegen het kapitalistische Westen, dus de wereld van de blanken. De opstand in 1964 was puur communistisch geïnspireerd. Al wie een opleiding gekregen had was automatisch ter dood veroordeeld. Er moest immers een nieuwe mens gevormd worden en dat kan niet lukken met iemand die misvormd is door het kapitalistisch systeem. De rebellen-leiders hadden hun lessen goed geleerd. Zou die anti-blanke mentaliteit nog steeds heersen tussen de Congolese toplui?

In 1965 kwam Mobutu aan de macht. Hij was de lieveling van de Amerikanen maar men vergat dat hij de secretaris en vurige aanhanger van Lumumba geweest was. Hij heeft uiteindelijk meer naar Mao Tse Toeng geluisterd dan naar de adviezen vanuit Washington. Het is duidelijk Mao die hem aangepord heeft alle bedrijven te nationaliseren, wat hij deed in 1973 met de gekende rampzalige Zaïrisatie. Mobutu stond in grenzeloze bewondering voor de absolute macht van Mao. Mao was voor hem het lichtend voorbeeld. Mobutu besepte niet vanuit zijn Lumumba-mentaliteit dat samenwerking met de blanken de enige mogelijkheid was voor welstand en ontwikkeling voor zijn land. De tijdsgeest bleef steeds anti-westers. Met de regelmaat van een klok vlogen de weinige blanke medewerkers buiten. Wie echt tot samenwerking met de blanken bereid was zoals Moïse Tshombe tekende zijn doodvonnis. De linkse illusies domineerden de wereld. Jammer.

Kabila-vader was de vertegenwoordiger van MNC-Lumumba in het Oosten van Congo. Hij kreeg de steun van Che Guevara om een algemene revolutie in gang te steken maar mislukte jammerlijk. Volgens Che had het te maken met de voorliefde van Kabila voor vrouwen, whisky en gebrek aan revolutionaire geest. De Tutsi van Rwanda waren van een ander kaliber en brachten Laurent Kabila op de troon van Congo, zodat de Rwandese Tutsi de Hutu die gevlucht waren in 1994 zonder hinder konden uitschakelen en tussendoor een goed georganiseerde plundering van de Congolese bodemschatten vrijuit konden uitvoeren. De zoon Joseph Kabila lijkt besmet met dezelfde anti-blanke virus. Hij doet het liever met de chinezen die nooit enige kritiek laten horen op zijn beleid en hem persoonlijk veel opbrengen maar niets doen om de bevolking een blijvende opleiding te geven. Alle constructies die Peking realiseert, worden uitgevoerd door eigen chinezen. En wie zal er instaan voor het onderhoud van die nieuwbouw? Zonder vakkundig onderhoud houdt niets stand. Het bewijs is geleverd door de erbarmelijke staat van de machtige infrastructuur die de Belgen de Congolezen achtergelaten hebben in 1960. De Congolezen boeren verder in de geest van Lumumba, zonder blanke medewerking buiten enkele kleinschalige initiatieven. Een geestesgenoot van Kabila is de onverslijtbare 93-jarige Mugabe van Zimbabwe. Een schoolvoorbeeld van hoe het niet moet.

Boudewijn Eggermont

BURUNDI, PROJECT HULP, GEEN BACKSTOPPING, MAAR WEL TEGENKANTING VAN ABOS
EN AMBASSADE (mijn opdracht van 23/11/1963 tot Kerstmis 1968) Willy ALENUS.++

Alle "Territorialen", enkele uitzonderingen niet te na gesproken, verloren hun vaak voor het land onmisbare betrekking, op 30 juni 1960 of op 1 juli 1962 (R.-U.)

Een klein aantal slaagde erin, bijna allemaal via de diplomatie of de internationale en nationale (federale) ontwikkelingssamenwerking, de 27 jaar eerder begonnen koloniale carrière af te ronden en tegelijkertijd het nagestreefde koloniale pensioen te bemachtigen. Maar dat deze operatie, waarvan de overlevenden geen spijt hebben, op rozen is verlopen, dat is het tegenovergestelde van de waarheid.

ALLES was gebaseerd op misverstanden. Tot vandaag weten uitsluitend de mensen waarover ik het hier heb, wat "ontwikkelingssamenwerking" in de praktijk dan wel is. Ter plaatse, in de bijgestane landen, kende men alleen de individuele expert, = leraar, dokter, dierenarts, landbouwingenieur, wier taken dicht bij die van de "openbare onderstand" dan bij die van de "technische bijstand" stonden.

Ondertussen was in Brussel, in de schoot van Buitenlandse Zaken, het ABOS, het Algemeen Bestuur Ontwikkelingssamenwerking tot stand gekomen, dat ook banden had met internationale organisaties, in de eerste plaats met het UNOTC, het (afgeschafte) Office of Technical Cooperation en het UNDP, het Ontwikkelingsprogramma van de V.N. Op die manier was er (in Brussel) een einde gekomen aan de "coopération de saupoudrage" oftewel de "coopération de parachutage", de samenwerking bij middel van het droppen van een geïsoleerde deskundige. Deze tegenovergestelde vorm van samenwerking was geliefd bij de ambassadeurs in de voormalige Belgische koloniën. Van ambassadeur en generaal Edouard HENNIQUIAU werd gezegd (als hij het al niet zelf zei), = "le corps des coopérants, c'est ma petite armée au combat" (tegen windmolens, maar dat werd er niet bij gezegd).

Maar in Brussel was men al gestart met "projecthulp", het tegenovergestelde van "saupoudrage" en "parachutage". Ambassadeur HENNIQUIAU haatte deze, nochtans authentieke vorm van ontwikkelingssamenwerking. Een "project" heeft immers zijn eigen programma, zijn eigen begroting, een project manager en diens assistenten/ deskundigen.

Uiteraard was, in het kader van het project en zijn begroting, de project manager "maître de l'opportunité de la dépense". Dat was voor de Waalse ambassadeur (hij kende geen Nederlands, wat toen nog mogelijk was), niets meer of niets minder dan "een brug te ver". Je gelooft het, of je gelooft het niet, maar mijn eerste aankoop in mijn hoedanigheid van manager van het project "Formation et Perfectionnement des Cadres" (Gitega, Burundi), was een rubber stempel met de naam van het project, een uitgave van zo een BF 50,00. Welnu, op bevel van de ambassadeur, heeft de rekenplichtige van de Ambassade, alhoewel van schaamte vervuld, mij naar de kanselarij geroepen om de rubber-stempel te laten zien.

Maar er is nog veel erger, - "mijn" project had een driejaarlijkse begroting (1964, 1965, 1966) van een tiental miljoen BF. Maar toen ik, noodgedwongen, op 31 december 1964, iets meer dan één derde van mijn driejaarlijkse begroting had uitgegeven, vergezeld van mijn sluitende boekhouding, ging er een rapport van HENNIQUIAU naar het Marsveldplein en naar de Quatre-Bras-sstraat in Brussel, met de blijde boodschap dat ik mijn "credit line" had overschreden. Wat Brussel geantwoord heeft, kan ik mij niet meer herinneren. Misschien hoor je het een volgende keer.

Van struikroverij geldtransport per vliegtuigje Grieken en listen...

MARCEL STROBBE

We schrijven Mei 1965 ex Union Minière is nog niet gans leeg geroofd er is nog geld genoeg- en er wordt dus nog overal veel gedronken. De "Brasserie du Katanga" kreeg later onder druk de naamverandering "Brasseries SIMBA" en had een depot in Kasenga. De vrachtwagens met bier werden door struikrovers regelmatig tegen gehouden, maar onze depothouder een Griek wist telkens mits enkele bakken bier door de barrages heen te komen.

Het geld in de andere richting in Lubumbashi te krijgen was een ander paar mouwen tot we onder mijn impuls besloten de geldsommen over te vliegen.

In Mei kregen we toestemming, want die moesten we ook nog hebben mits begeleiding van een gewapende militair om de eerste vlucht naar Kasenga te doen. Het enige toestel beschikbaar in de Aero Club was een tweezitter Emeraude gelijkend op het meer gekende Jodel type. Met wat tegenwind haalde men nog juist 100 km/u met als enig voordeel dat het een autonomie had van 6 uur

Dus op 26 Mei ben ik opgestegen met de militair aan mijn zij, aan wie ik toch gevraagd heb de mitraillette die hij bij had op het schapje achter ons te leggen. Ik moet zeggen dat hij het gewillig deed. Lubum - Kasenga is ongeveer 180 km en ja na 1u30 is de landingsstrip in zicht. Na een paar overvluchten om geiten, kinders en fietsers aan het verstand te brengen dat we zouden landen is dat dan ook gelukt!

Onze depothouder was gelukkig, want hij zou zijn geld zonder kleerscheuren kwijt geraken! Bij hem thuis moest er eerst nog een ijzeren mal met geld gevuld worden.

Een beetje van het geld werd van onder het bed gehaald, dan nog wat van boven de kleerkast, de keuken en nog zo wel van uit een plaats of tien. Als ik hem vroeg wat de bedoeling was zei de man: het is hier zeer onveilig en op elk moment kan ik overvallen worden, als dat het geval is ga ik mij niet laten dood schieten en zal ik een van de bergplaatsjes aanduiden en de rest gaan ze natuurlijk niet vinden: "Mayele ya musungu" (slimheid van de Blanken)

Voor ons was het dus snel inladen en weg wezen!

Nog een bijzonderheid voor Kasenga was het volgende: normaal landt en stijgt men op tegen wind, niet in Kasenga want daar stonden aan het ene einde van de piste tamelijk hoge bomen. Dus zelfs met wat rugwind zijn we toch op gestegen over het moerassig gedeelte om daar wat hoogte nemen en terug te vliegen naar Lubum ditmaal met rugwind. Na 1u07 waren we weer veilig thuis.

Brousseweg/Katanga - meestal zagen de landingspisten in het binnenland er niet veel beter uit.

Leden Mohikanen schrijven ons....

-7-

Goed uw laatste "de Mohikaan" ontvangen en nogmaals proficiat voor dat degelijk nr en de interessante artikels.

Wat gaan we doen als jullie er niet meer zijn ?

"Carlo Lamote" <carlo.lamote@telenet.be>

Ik las ook aandachtig "Het woordje van de Mohikaan Chef" !

Boudewijn,

<Mark.Scheldeman@pandora.be>

Je artikels in ons mooi blad zijn weer top. Top qua inhoud en originaliteit uiteraard, controversieel, tegen de goegemeente in. Advocaat van de duivel, duivel zijnde de massa met andere ideeën.

-Het relativeren van de persoon van baarljke duivel Leopold II,

-Het relativeren van Bemba ordinaire doordeweekse gangster, zoals er massa's rondlopen ginder,

-Het relativeren van 'ons' kolonialisme als je dat van Nederland er bij vergelijkt

Maar ook qua stijl is het zeer goed.

Jammer dat dergelijke stukken door mensen uit de 'gewone pers' niet kunnen gelezen worden.

En waar haal je al die documentatie? Je bronnen? Bergen werk verzet je.

Ik beloofde ook iets ivm Leopold II. Ik verzet ook bergen werk maar mijn aandacht en inzet is te

verdeeld, niet toegespitst: ben voorzitter schaakclub, actief bestuurslid en competitieplayer tennis, kok, tuinier, reisleader door Oeganda 2x per jaar, enz... Dank want het verheft De Mohikaan!

Onderwerp: ontvangst De Mohikaan N°2

Beste Bob, het is weer eens een interessant dokument geworden waarbij Kanyange vindt dat het artikel van Jaak DeMeester een pluimpje verdient. Zelf vind ik hde bi:drage van Boudewijn over Starr zeer goed en wat betreft zijn Editoriaal over Bemba ben ik akkoord met zijn conclusie alhoewel die man zeer veel op zijn kerfstok heeft. Zo weet bik, dat een vroegere medewerkster van op Lovanium, bekwame vrouw waar ik zeer veel waardering voor had, Mevr Hurlé, die later voor hem werkte in de Kivu, aldaar vermoord werd (vergiftigd naar men zei) omdat ze hem een proces wilde aan doen. Hartelijke groeten, Louis Jaspers

Baie baie dankie vir die vriendelike brief en die ander inligting.

Ja, ek ken daardie gedig, Dirk het dit vir my ook aangestuur. Die warmte en humor wat daaruit straal help om die ernstige ondertoon te balanseer, maar so was hy, 'n diep denker, maar immer met 'n grappie of 'n staaltjie om die lewe ligter te maak.

Ek sal bly wees om die volgende relaas oor Dirk in De Mohikaan te kan lees, baie dankie.

Dankie ook vir die pragtige foto! Dis lekker om 'n "prentjie" in die kop te kan hê van 'n mens se korrespondent, anders is dit ook maar onpersoonlik.

Beste groete uit Kaapstad!

Maryna

Eerst dank U voor het laatste feestmaal in Oostende. Het was zeker een succes met zoveel deelnemers. Helaas was ik er wel een vreemde eend in de bijt maar met ouder te worden "gewoond" dat wel ! In alle geval voor herhaling vatbaar en dank voor de moeite die U nog doet om dat allemaal te organiseren !

Ook dank voor de laatste "De Mohikaan"

Ir R A Thomas

"Frans Jorissen" <frans.jorissen1@gmail.com>

In uw laatste tijdschrift vind ik een waardevol artikel over Leopold II.

"Op zoek naar de waarheid" door Boudewijn Eggermont.

In een tijd dat men weer zoveel leugens vertelt over Leopold II, ook hier in Hasselt. Waar men onze vereniging bijna verbied om nog te spreken over Leopold II.

Daarom zou ik u willen vragen of we dat artikel zouden mogen overnemen in een van onze volgende tijdschriften.

We zullen natuurlijk niet nalaten te vermelden vanwaar dat artikel komt

Congo 1965 : gijzeling en moord in het Bisdom Bongo

-8-

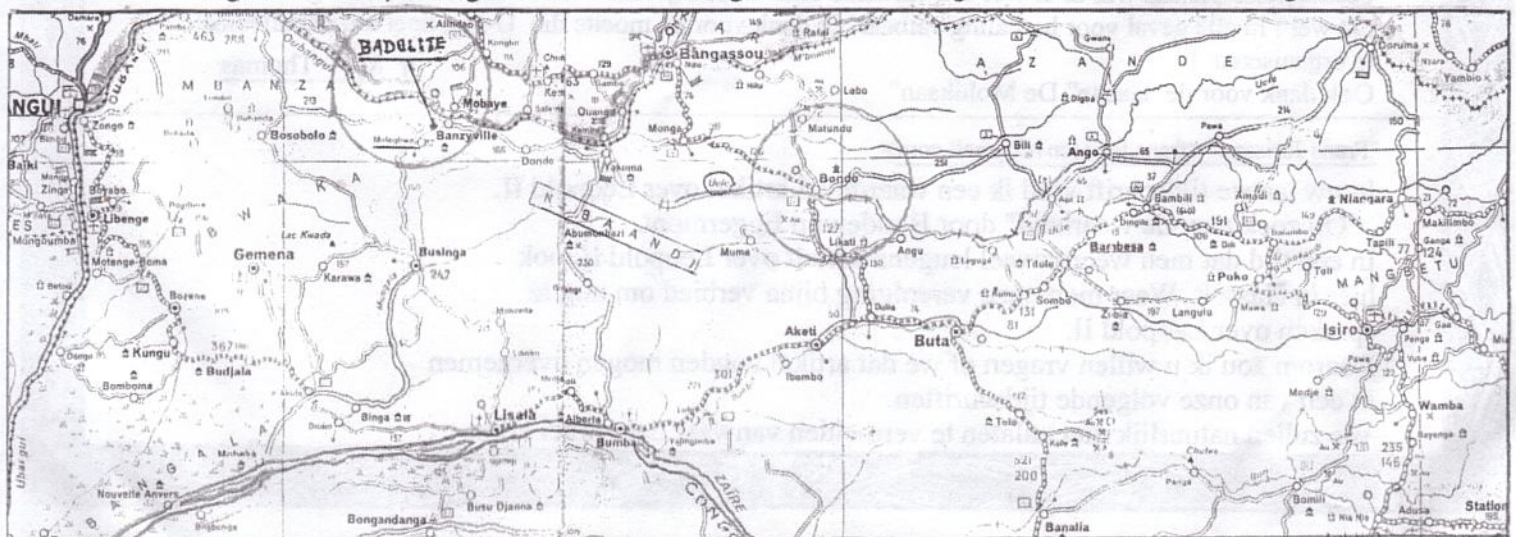
Tijdens één van mijn snuffeltochten in de boekantiquariaten ontdekte ik een poosje geleden een boek met de titel "Hun laatste getuigenis". Deze bescheiden publicatie van 124 pagina's bevat het relaas van de lotgevallen van de Broeders van Sint Gabriël in de Westelijke Uéle tijdens de Simba-rebellie van 1964-1965. Het boek is van de hand van Gaston Nijs (Broeder Bernardin) en in augustus 1965 uitgegeven door Uitgeverij Altiora N.V. te Averbode.

Telkens wanneer de Congo-crisis van 1964 ter sprake komt wordt begrijpelijker wijs bijna automatisch gefocust op de 2 succesvolle militaire tussenkomsten, Operatie Rode Draak (Stanleystad) en Operatie Zwarte Draak (Paulis) waarbij in het totaal zo'n 2.300 mensen werden bevrijd. Maar dit betekende helaas niet dat de rebellen al volledig waren uitgeteld. In het gebied van de Uéle, in de regio van Buta, Aketi en Bongo zaaiden zij op dat ogenblik nog steeds een dagelijkse terreur die nog vele maanden zou aanhouden en op 30 mei 1965 met de moord op 31 missionarissen zijn trieste hoogtepunt zou kennen. Van deze missionarissen, allen werkzaam in het Bisdom Bongo, behoorden er 21 tot de Kruisheren, 3 tot de Capucijnen en 7 tot de Broeders van Sint Gabriël.

Het relaas begint op 22 juni 1964, de aanvang van de vakantieperiode en het ogenblik waarop 15 religieuzen en 2 lekenleraars te Bongo afscheid nemen van hun medebroeders en naar België vertrekken om er van een welverdiende rust te genieten.¹ Op dat ogenblik scheen niemand zich al teveel zorgen te maken op de Sint Gabriëlnormalschool te Bongo. De achterblijvers konden toen echter nog niet vermoeden dat dit slechts de onheilspellende stilte voor een allesvernietigende storm was.

Naarmate de rebellen in de vroege zomer van 1964 steeds grotere successen boekten, steeg echter ook bij de in het bisdom Bongo achtergebleven missionarissen de spanning en ongerustheid. Toen dan uiteindelijk Stanleystad in handen van de rebellen was gevallen, werd in korte tijd het hele gebied van de Uéle overrompeld en kwam vanaf Buta tot aan de Soedanese grens in de greep van de Simba's. Reeds vanaf aanvang augustus 1964 begonnen de lokale sympathisanten van de rebellen de bevolking van Bongo te terroriseren met allerhande plagerijen. Zo eisten zij op 10 augustus dat in afwachting van de aankomst van de eerste rebbellengroepen de vlag van de revolutie zou worden gehesen en enkele Congolese notabelen en de Belgische M. Lempereur werden alvast gevangen gezet. In de valavond van 20 augustus trokken de Simba's Bongo binnen en waren de ter plaatse verblijvende missionarissen samen met de overige bevolking de facto gegijzeld.

Broeder Bernardin (Gaston Nijs) beschrijft in zijn boek hoe er voor de nog in Bongo verblijvende paters Kruisheren, Broeders van Sint Gabriël en de missiezusters van de Zusters van Berlaar nu een lange periode van moeilijke coëxistentie met de "nieuwe autoriteiten" aanbrak. Het was voortdurend dansen op een slappe koord : de minste bagatel of misverstand kon de onberekenbare Simba-leiders uitzinnig van woede maken. Al gauw werden er volkstribunalen georganiseerd en menige executie uitgevoerd. Opeisingen en huiszoekingen met bruto geweld werden schering en

-9-

inslag. Op 5 september kende het zinloze geweld een eerste hoogtepunt met de publieke terechtstelling van 8 vooraanstaande Congolezen die ervan beschuldigd werden vijanden van de revolutie te zijn. Onder hen bevond zich ook Xavier Zangaie die 25 jaar leraar was geweest in de school van Sint Gabriël.

Om aan deze hachelijke situatie het hoofd te kunnen bieden trachtte de gemeenschap van Bondo om zo goed en zo kwaad als mogelijk de gewone dagelijkse bezigheden te hervatten. Deze situatie bleef aanhouden maar zou einde 1964 een eerste dramatische wending nemen. Toen de Belgische Para's en de kolone van de "Ommegang" op 24 november 1964 Stanleystad en omgeving hadden ontzet verwachtten de Simba's dat deze weldra ook te Bondo zouden verschijnen. De kolone liet echter Bondo links liggen en rukte verder op naar het oosten tot in Ango waar toch nog 4 Kruisheren, 4 Zusters Ursulinen en 14 Congolese zusters werden gered. Op 29 november realiseerden de rebellen in Bondo zich dat de bevrijders niet meer zouden komen opdagen en werd er meteen ook werk gemaakt van enige wraakuitoefening. Drie Belgen werden aan handen en voeten gebonden en in de rivier geworpen² terwijl ook nog 6 Congolezen werden vermoord. Voor de gemeenschap van Bondo was het momentum voorbij. Op 20 december besloten de Simba's om de Paters en Broeders naar Buta over te brengen waar voor deze laatsten het leven als gijzelaar verder bleef duren in een steeds meer penibel wordende toestand. Stanleystad was in handen van het ANC (Armée Naionale du Congo) en van Aketi restte nog slechts een puinhoop. De enig mogelijke ravitaillering die kon gebeuren was via Bangassou of Bangui in Frans Centraal Afrika. Het is ook langs deze weg dat de gegijzelden af en toe enkele brieven konden laten versturen. Toen de kolones van het 5e en 6e CODO, de huurlingen onder bevel van respectievelijk Mike Hoare en Bob Denard, in de laatste dagen van mei 1965 eindelijk Buta naderden, sloegen de rebellen op 30 mei 1965 op bevel van hun leider Kolonel Makondo aan het moorden en brachten toen 31 gijzelaars om het leven : 21 Kruisheren, 7 Broeders van St Gabriël en 3 Capucijnen.³ De medische assistent Stanislas Muanda was ooggetuige van de laatste uren van de slachtoffers en deed later zijn verhaal aan E.P Belinne van de Augustijner Orde die als legeraalmoezenier het 6^e CODO vergezelde toen dit op 1 juni 1965 om 9h45 Buta binnenreed.

Laten we ten slotte ook niet de Congolese Priesters, Broeders en Zusters van het Bisdóm Bondo vergeten. Ook zij werden voortdurend met de dood bedreigd. Sommigen vielen ten prooi aan de bloeddorst van de Simba's anderen slaagden erin hun missiepost te ontvluchten en gingen schuil houden in het woud. Zo ook de twee Congolese Broeders van de missie van Bondo. Broeder Henri Merci slaagde erin om begin augustus 1964 de grens over te steken en vond onderdak bij de Canadese Broeders van zijn orde te Bangassou. Broeder Pierre Bangakya bleef in de brousse ondergedoken waar hij werd beschermd door een oudleerling van de Sint Gabriëlnormaalschool.

Ondanks het feit dat de zij met 21 slachtoffers het zwaarst waren getroffen keerden de Kruisheren na het einde van de Simba-opstand terug naar de missiepost van Bondo. Dit gebeurde echter pas op 27 juni 1967. Het werd echter nooit meer zoals voorheen. In 1993 verlieten de zes laatste Kruisheren het Bisdóm Bondo. De geschiedenis van de Kruisheren-missie in West-Uélé staat te lezen in het boek van Dr. Roger Janssen o.s.c , " Met wortels tot in het water ; De Kruisheren-missie in West-Uélé 1920-1930", uitgegeven in 2010 door de Historische Kring "Clairlieu" te Maaseik. Momenteel zijn de Kruisheren in Congo echter nog wel actief in de regio van Butembo.

¹ Gaston Nijs (Broeder Bernardin) van de Broeders van Sint Gabriël was één van deze verlofgangers.

² Het betrof hier de heren Lempereur, Hourte en Legros. De heer Legros slaagde erin om zijn handen vrij te maken en naar de oever te zwemmen. Tot eind mei 1965 hield hij zich schuil in oud magazijn. Daar werd hij sporadisch van eten voorzien door een vriend die hem opzocht wanneer dit mogelijk was. Gaston Nijs (Broeder Bernardin, Hun laatste getuigenis, Uitgeverij Altiora NV, Averbode, 1965, p 73

³ Op 29 mei 1965 bevonden zich te Buta 21 Kruisheren, 3 Capucijnen, 7 Broeders van Sint Gabriël, 9 Zusters van Berlaar, 3 Ursulinen, 3 Zusters van het Heilig Graf, Miss Margaret Hayes, Mevrouw Legros en haar twee kinderen Ann en Chantal. Samen 50 personen; Ibidem, p 101

D E E L 1 (nieuwe onuitgegeven levensverhalen)

510 blz

670 fotos

- 1) 'KANYANGE' echtg. Gewestbeheerder Louis Jaspers - Rwanda
- 2) LISBETH echtg. ATA Lucien Hoérée - Oostprovincie
- 3) DAISY VER BOVEN echtg. Gewestbeambte Leopoldstad - Auteur
- 4) CECILE DE RYCKE echtg. Gezondheidsagent - Ubangi
- 5) ANTOINETTE VAN POELVOORDE echtg. Arts - Kwango en Kinshasa
- 6) GABRIELE DUYTSCHAEVER Maatschappij agt - BenedenCongo/OostProv.
- 7) MIA EVERAERT echtg. Hulpveearts - Noord Kivu
- 8) DORINE EECKHOUT echtg. Gew. Beambte - Noord Kasai
- 9) ALICE COPS echtg. Gezondheidsagent - Kwango/BenedenCongo
- 10) BRIGITTE BOUCKAERT echtg. Serge Lux veearts-Kundulungu
- 11) IRIS STAES Zrs van Liefde Gent - Luluaburg - Kananga Kasai VKAJ
- 12) IREEN VAN THUYNE Zrs van Liefde - Mikalayi Kasai
- 13) GERDA VAN WAMBEKE Zr Gerda Deftinge - Bwamanga- Ubangi
- 14) ODETTE COOLSAET Lekenhelpster-Kajotster - Lisala
- 15) MARIETTE DRUPPEL echtg. KDL-BCK spoorwegen Katanga
- 16) MANJA SCHEURMANN echtg. Prof. Hugo Gevaerts- vzw Kisangani
- 17) MAGDA NOLLET wed. Erik Nollet Verpleegster Kasai, Kisangani
- 18) ZES ZUSTERS v. MARIA v. Ingelmunster - Kisantu en Ituri
- 19) GHISLAINE DENDALE °Leopoldstad-Kasai-Katanga-ZuidAfrika 420 blz
- 20) LIEVE VERBRUGGE echtg. Bob Vanhee - Kasai en Lubumbashi 370 fotos

D E E L 2 (heropname van hoofdstukken Boeken 1 tot 6)

- 1) NOELLA DE ROOVER Lerares-Lekenhelpster Universiteit Kananga
- 2) ROSE-ANNE BONNE Verpleegster - Katanga en Kinshasa
- 3) ANNE SEGAERT wed Dr Paul Wassenhove - UMHK Katanga-Rwanda
- 4) Lucienne VYNCKE wed Paul Devos - Evenaars prov. en Kinshasa
- 5) MARIETTE M. ERTENS wed René Ollieux Otraco/BCK Matadi/Katanga
- 6) PHILIPPE RATHE ZRS ViroFidelis - Verpleegster Kisantu
- 7) MARIE-LOUISE DUHEIN - Zelfstandige-Vleeswarenbedrijf-Kinshasa
- 8) CECILE TEMMERMAN echtg. Agri. Ir Luc DeVisscher - Bwamanda-Lovanium
- 9) JULIENNE VAN DER STEEN dochter Zelfstandige-MAS- Kasai
- 10) GRIETJE DE BRUYNE wed. Piet Scharpé Agronoom - Evenaar+Ituri
- 11) KRISTIEN STAESSEN eg. Jan Scharpé Agronoom Ituri
- 12) BEA DESCHODT dochter plantage-pensionaat Bukavu-NoordKivu
- 13) DENISE VANDE VOORDE dochter kolonist Kivu-meer - ZuidAfrika
- 14) ALINE BAELE lerares middelbaar- Marie-José Elisabethstad
- 15) JACQUELINE VAN DEN BROECK - Humaniora Bukavu- Kilo-Moto mijn.

LET WEL OP: deze twee nieuwe en laatste koloniale her inneringen bundels zijn geen boeken. ik durf ze zelfs geen 'bloemlezingen' noemen! Ze zijn niets meer dan een 'vriendinnen'dienst en een reddingsactie voor heel wat unieke en waardevolle dagboeken, brieven en unieke fotos die in de nabije toekomst verloren kunnen en zullen verloren gaan! Het zijn vooral getuigenissen van onze koloniale vrouwen die zelden of nooit aan 'twoord gekomen zijn!

Ik heb alle inzendingen onveranderd opgenomen, alleen het plak-en knipwerk is van mij. Mijn amateurisme is een blijk van oprechtheid! De oplage is en blijft 100 exemplaren in principiepe gereserveerd voor de auteurs en families; daarnaast ook voor de bewaarfondsen van BIB's... Wat overblijft zal de Mohikanen leden aangeboden worden op onze Dipenda-bbq van 23 juni. Storting van 25€ per deel is uw reservatie: R. Vanhee BE50 9730 3024 3018 (mag samen met BBQ!)

Verzending (liefst NIET!) kost 6,50e (8,80e voor de twee delen)

Bijdrage: 25e per deel, inclusief mijn 'honorarium(sic!) dat integraal gestort wordt aan de acht missie-NGO's van onze leden.

Rob

BLANKE VROUWEN IN CONGO

40 verhalen met dagboeken, brieven en foto's

Dit even ter herinnering "Heren koloniale"...

Wij Dames waren er eveneens in "jullie CONGO"!

HIER DAN "ONS VERHAAL"

Het verhaal van twee
'mijmerende'
gewestbeambten...

BEGRAAFPLAATS BASONGO.-

Jaak De Meester

(Gewest Ilebo)
ex-Port Franqui-Kasai

Vandaag, denkend aan Basongo herinnerde ik me plots dat in Basongo een kleine begraafplaats voor Europeanen gelegen was. Het onderhoud en netjes houden van deze site behoorde ook tot de verantwoordelijkheid van de Chef de Poste, en dat ben ik er geweest.

Regelmatig, en niet uitsluitend om redenen van onderhoud, ging ik er even staan mijmeren.

Die kleine begraafplaats was de laatste bestemming van drie jonge mannen tussen 24 en 30 jaar. Hun namen ben ik vergeten, maar ze waren alle drie overleden een heel eind voor de jaren 1940. De reden van hun overlijden ben ik evenmin te weten gekomen, noch wat hun functie geweest was. Onvermijdelijk dacht ik er op die ogenblikken aan dat ze weinig ouder waren dan ik zelf, toen 22. Mijn vermoeden gaat dat ze gestorven waren aan de gevolgen van ziekte; malaria was een angstwekkende doder, en Basongo was vergeven van de muggen. 's Morgens bij het appel stegen hele zwermen van die geniepige diertjes op om zich met veel genoeg op de mensen neer te laten, op elk lichaamsdeel dat niet afgeschermd was en er zich vol te zuigen met bloed, en met achterlating van jeukerige sporen.

Tijdens mijn bezoeken aan de graven- simpele grafstenen met alleen een naam en twee jaartallen- deed het mij vaak denken dat de tropische koorts zowel mij als mijn nabestaanden ooit kon treffen. Er bestonden wel preventieve geneesmiddelen, maar die waren niet altijd even effectief. En dan ver van geliefden in vreemde grond te vergaan, zo goed als van ieder mens vergeten. Ik voelde het als mijn plicht af en toe eens de drie onbekenden te herdenken. De locatie was wel zeer mooi gekozen: hoog boven, en met zicht op de machtige Kasai en een verre achtergrond van oerwoud, en als muzikale begeleiding het luide gegrom van de tientallen nijlpaarden in de rivier.

Later heb ik meegewerkt aan de te aardebestelling van één van de oudste kolonisten ter plekke dhr. Vandermolen (Bijgenaamd "*le Roi du Kasai*").

Elk bezoekje aan die eenzame graven blijft voor mij een treurige herinnering. R.I.P.

In 1955 krijg ik als nieuwe post de "YALIMA STAM" die langs de Lukenie woont. Het waren 5.000 ongerepte natuurmensen, een streek zonder wegen of blanke aanwezigheid, ttz. een Godsgeschenk voor een "eerste term"! Prauwen en Tipoi waren mijn vervoermiddelen. Varend op de Lukenie zag ik een witte-keien-strandje. Eerst wilden de roeiers niet aanleggen. Het was een klein kerkhofje met twee graven: een 21 jarige korporaal en een 23 jarige sergeant begraven in het jaar 1932... Hun namen waren onleesbaar. In de archieven van het gewest of missiepost was geen spoor te vinden. Er was echter wel in dat jaar 1932 een opstand geweest en Dekese was onder Leopold II een opslagplaats voor.... rubber! *Maar ze waren toch "iemand's kind, iemand's zoon geweest !?"*

Probleme

Vie des associations

13

Calendrier des manifestations de 2016

Pour toute insertion ou correction, téléphoner au 0496 20 25 70 ou écrire à fernandhessel@skynet.be

2016	Janvier	Février	Mars	Avril	Mai	Juin	Juillet	Août	Sept.	Oct.	Nov.	Déc.
ABC (Alliance belgo-congolaise - Kinshasa) : 00 243904177421 - afalitombo@yahoo.fr												
AFRIKAGETUIGENISSEN : g.bosteels@skynet.be												
AKIMA (Amicale des anciens du Kivu, du Maniema et d'Albertville) : 02 375 12.42 09-220 69 93				23J				27 F				
AMI-FP-VRIEND Limburg - Hasselt												
AMI-FP-VRIEND West-Vlaanderen : 050 31 14 99	6G	7A	2F	6F	4F	1Q	6V 21E	7E	17 ou 19E	5F	2F 11B15E	7T
APKDL (Amicale des pensionnés des réseaux ferroviaires Katanga-Dilolo-Léopoldville) : 04 253 06 47				5AW		4B						
ARAAOM (Assoc. royale des anciens d'Afrique et d'outre-mer de Liège) : 04 867 41 94	31F		27P		28Q							13D
ASAOM (Amicale spadoise des anciens d'outre-mer de Spa) : 0477 75 61 49	1AB					26E						
BOMATRACIENS (Les Bomatraciens et les amis du Bas-Fleuve) 02 772 02 11 - mukanda@skynet.be												
COMPAGNONS DE L'OMMEGANG												
CONGORUDI (Association royale des anciens du Congo belge et du Ruanda-Urundi) : 02 511 27 50			24G							23B		
CRAA (Cercle royal africain des Ardennes de Vielsalm) : 080 21 40 86			19AW			19EW						
CRAOKA - KKOAA (Cercle royal des anciens officiers des campagnes d'Afrique) : 0494 60 25 65									16E			
CRAOM - KRAOK (Cercle royal africain d'outre-mer) FONDÉ EN 1889 - WWW.CRAOM.BE	5G-19C	6X-16B	24C	19C	27C-27S	4P			20C			
CRNAA (Cercle royal namurois des Anciens d'Afrique) : 061 260 069				17AB								
CCTM (Cercle de la Coopération technique militaire)												
FRATERNITE BELGO-CONGOLAISE m.faelies@live.fr												
IMJ (Anciennes de l'institut Marie-José) : 02 644 96 84		28A										
KKVL (Koninklijke koloniale vereniging van Limburg) : 011 22 16 09	23I		12A		8E					8B		
LA MAISON AFRICAINE : 02 649 50 15 - jmassaut@gmail.com												
MAN (Musée africain de Namur) 081 23 13 83 - info@museeafricain.be												
MDC (Mémoires du Congo et du Ruanda-Urundi) : 02 649 98 48		2KB	8KB 11-25/O	26A 15-29/O	10KB 13-27/O	7KB 10-24/O				11KB	8KB	13KB
MOHIKAAN (DE) (Vriendenkring West-Vlaanderen) 059 26 61 67 - bobliv@skynet.be					25P	23V				22B		18U
NIAMBO : 02 375 27 31	23AP	28P		24P		5Q		21JV	11Q		25-27P	
N'DUKUS na Congo : 02 346 03 31 - 02 251 18 47 - 02 652 58 33		24G		21P		30Q						
O REI DO CONGO Amis du Congo-Zaïre (Retrouvailles luso-congolaises) Fernão Ferro - Seixal, Portugal						11J						
REÛNIE CONGO-ZAÏREVRIENDEN : 09 220 69 93								27 F				
SIMBA (Société d'Initiatives montoises des Belges d'Afrique : 0475 42 25 29			19A									
URCB (Union royale des Congolais de Belgique)												
URFRACOL (Union royale des Fraternelles coloniales)									16E			
UROME (Union royale belge pour les pays d'outre-mer) : www.urome.be			3M	14A								
VÎS PALETOTS (Association du personnel d'Afrique de l'UMHK) 02 354 83 31												
VOKDO (Vriendenkring van Oud Kolonialen van Diest en omstreken)					25 P							

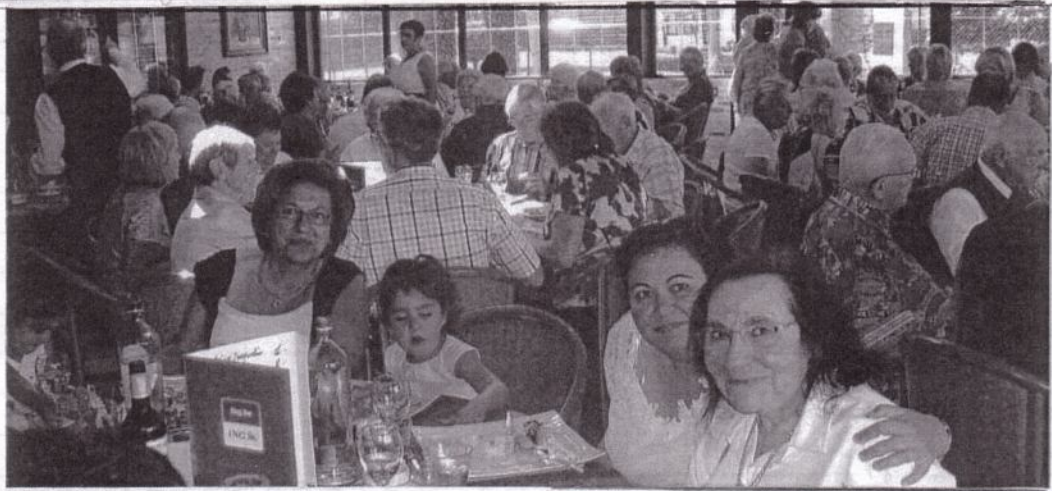
CODES : **A** = assemblée générale. **B** = moambe. **C** = déjeuner-conférence. **D** = bonana. **E** = journée du souvenir, hommage. **F** = gastronomie. **G** = cocktail /apéro. **H** = fête de la rentrée. **I** = invitation. **J** = rencontre annuelle **K** = projections. **L** = déjeuner de saison (printemps, été, automne). **M** = Conseil d'administration. **N** = fête anniversaire. **O** = forum. **P** = activité culturelle/historique. **Q** = excursion ludique. **R** = Office religieux. **S** = activité sportive. **T** = fête des enfants. **U** = réception. **V** = barbecue. **W** = banquet/déjeuner/lunch. **X** = conférence-expo. **Y** = jubilé. **Z** = biennale.

Volgens de evenementen kalender van MdC " ZIJN WE NOG NIET ALLEEN"!

Let vooral op: Wij Mohikanen:driemaal samen : Dipenda BBQ op 23juni, ons Herfstfeest met Moambe op 22okt en een Kerstfeest op 18dec.

Er is een "Bena-Kasai"dag op het Sdeut-domein van Schilde (Antwerpen)
Info bij de fam.Geraets, tel 03/449 47 21 , mail:geraets.vanesser@gmail.com
Een bijdrage van 10euro pp gevraagd op BE76 7431 1214 9895

Op zaterdag 27 augustus ek zijn we voor het 7de opeenvolgend jaar te gast bij 'onze vrouw in Oost-Vlaanderen' Ghisèle DE WEIRELD. Ieder Mohikanen-lid zal door haar persoonlijk uitgenodigd worden. Die nu reeds meer wil weten kan haar bellen op tel.nr 09 220 69 93

Genees de Congolees

Wie geneest de Congolees en maakt het land opnieuw gezond en welvarend? Wie kan ervoor zorgen dat de wegen opnieuw worden aangelegd, dat onderwijs en gezondheidszorg normaal functioneren? De economie kan maar op gang komen wanneer transport weer mogelijk wordt en de kaders correct worden betaald. Er moet opnieuw rechtszekerheid komen.

Congo is traditie van wederzijdse zorg kwijt.

René Stockman. Van Kananga naar Kabinda is het minstens 500 kilometer. Twintig jaar geleden kon je nog vlot 200 km per dag afleggen in vrij comfortabele omstandigheden. Mbuji Maj was nog een mooi ogende stad met verzorgde wegen, vele wisselkantoor-tjes en goud-diamantmijnen. Dat is voltooid verleden tijd. Met de jaren zag ik de aftakeling van het staatsstelsel zich voltrekken. De corruptie won zienderogen veld. Nu liggen de steden er verloederd bij, de wegen zijn zo goed als onberijdbaar. Dorpelingen hebben hier en daar barrières opgeworpen, waar ze van passanten wat geld proberen af te troggelen. De corruptie werd een systeem dat de uitblijvende overheidsbedrijven vervangt. Soldaten, agenten, douaniers maar ook onderwijzers en verpleegsters proberen te overleven met wat ze onderhands kunnen krijgen of desnoods afpersen. De schaamte voor het schooien maakte plaats voor een arrogant eisen van geld. Kun je de schuld daarvoor op de bevolking steken? Werd de solidariteit niet vanaf de top verkracht? Na decennia wanbeheer zie je de gevolgen. Om te overleven is iedereen op zichzelf aangewezen. Dit land dat onderlinge solidariteit altijd hoog in het vaandel had, heeft de traditie van wederzijdse zorg verloren.

Niet dat er wordt gewerkt in Congo. Tussen Mbuji Maj en Kabinda zie ik mannen en vrouwen sleuren met zware zakken maniok en bidons benzine en petroleum, in de brandende zon, met een overladen fiets die voortdurend dreigt vast te raken in de modder of het zand. Er passeren nog tien auto's per dag, die de diepe putten hotsend en botsend trotseren. Vrouwen staan uren in de hitte met een paar eieren, een zakje aardnoten of een paar bananen, in de hoop die te kunnen verkopen. Kinderen sleuren water af en aan.. Hier slaat mijn kwaadheid over de corruptie om in een diep medelijden. Die mensen zijn het slachtoffer van een pervers systeem waarbij de leiders hun macht misbruiken en het land leegzuigen tot er niets meer over is. Niets functioneert nog. De armoede scherpt stamverschillen nog aan, waardoor oorlog nooit ver weg is. De Congolees is ziek, omdat hij al zoveel keer heeft verloren: zijn eigen cultuur die een deuk kreeg tijdens de kolonisatie, de westerse welvaart die hem werd voorgeschoteld maar uiteindelijk in het niets opging, de natuurlijke rijkdommen die op illegale wijze werden weggesleept, enzovoort. Wie er alsnog iets van tracht te maken, wordt geconfronteerd met een corrupte bureaucratie die elk goed initiatief fnuikt.

Op weg naar Kabinda zie ik een gestrande vrachtwagen. De chauffeur en begeleiders staan wellicht al dagen te wachten op vervangstukken. Ze hebben hun kamp opgeslagen onder de vrachtwagen. Maar wanneer ik passeer, staan ze op de muziek van boordradio te dansen op de wagen. Waar wij van wanhoop zouden vergaan, nemen zij de wisselvalligheden van het leven met een zekere humor op. Je leeft vandaag en morgen zien we wel. Die mentaliteit geeft hen de kracht te overleven. Op die momenten voel ik hoe culturen verschillen, hoe moeilijk het is elkaar te begrijpen. Maar evenzeer bedacht ik me hoe wij met onze westerse rationaliteit en voortdurende bekommernis om de dag van morgen iets te kunnen leren van zoveel heilige onbezorgdheid.

René Stockman, de generaal overste van de Broeders van Liefde, was onlangs drie weken in Congo. Op doorreis in de Kasai-provincies mijmerde hij over het Congo van vroeger en nu.

Hebben reeds hun medewerking toegezegd aan
BAND EN ZUIDERKRUIS
Vlaams-Afrikaanse Post

Mevr Claes-Smeets Gil
de Furne Silja
Dhrn Bernard Henry
Biebuyck Daniel
De Cnodder Remy
De Munck Omer
Derinne Raymond
De Witte André
Fossez Guido
Geerts Walter
Gevaerts, Franz
Janssen, Jos

Lernout Ward
Nuyts Bert
Puttemans René
Rottiers Arthur
Salomé Rudi
Spitaels Odo V.
There Frans
Van den Weghe Jan
Vanderlinden Victor
Verthé Arthur
Vertommen Marcel
Wuyts Lode

Hallo! Met de Uno? Kunt U
niet een techniekier, bij voorkeur
een flamand, sturen, die weet hoe
ik terug met mijn voeten op de
grond kan komen?

Plaats van eerstaanwezend hulp-veldwachter te begeven te Ledegem
(Missie van Technische Bijstand).

Veldwachter van Ledegem tot Burgemeester op de dag van het
examen: Waar moeten we heen met die 300 koloniale-kandidaten?

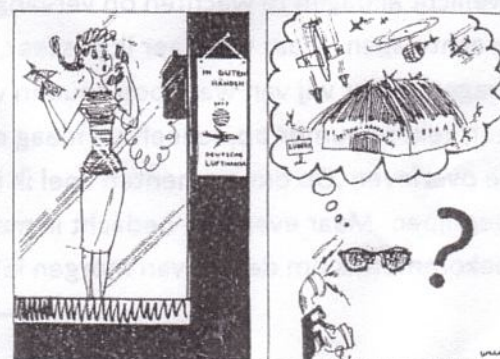
Wie zendt ons voor dit plaatje het plezierigste onderschrift?

« De Minister laat vragen wat jullie techniekiers bedoelen met
« technische hulp aan techniekiers ».

— Hij vraagt naar de dienst, waar de geneeskundige
onkosten worden uitbetaald ...

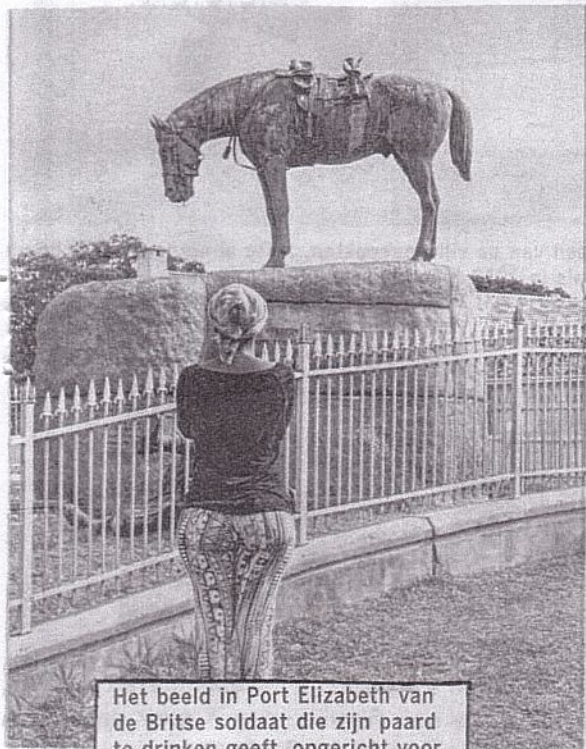
Duitse juffer bedreigde de autoriteiten van Kivu met aanval
van Duitse vliegtuigen en helikopters indien haar verloofde
— Duitse arts — niet dadelijk werd vrijgelaten.

(De Kranten)

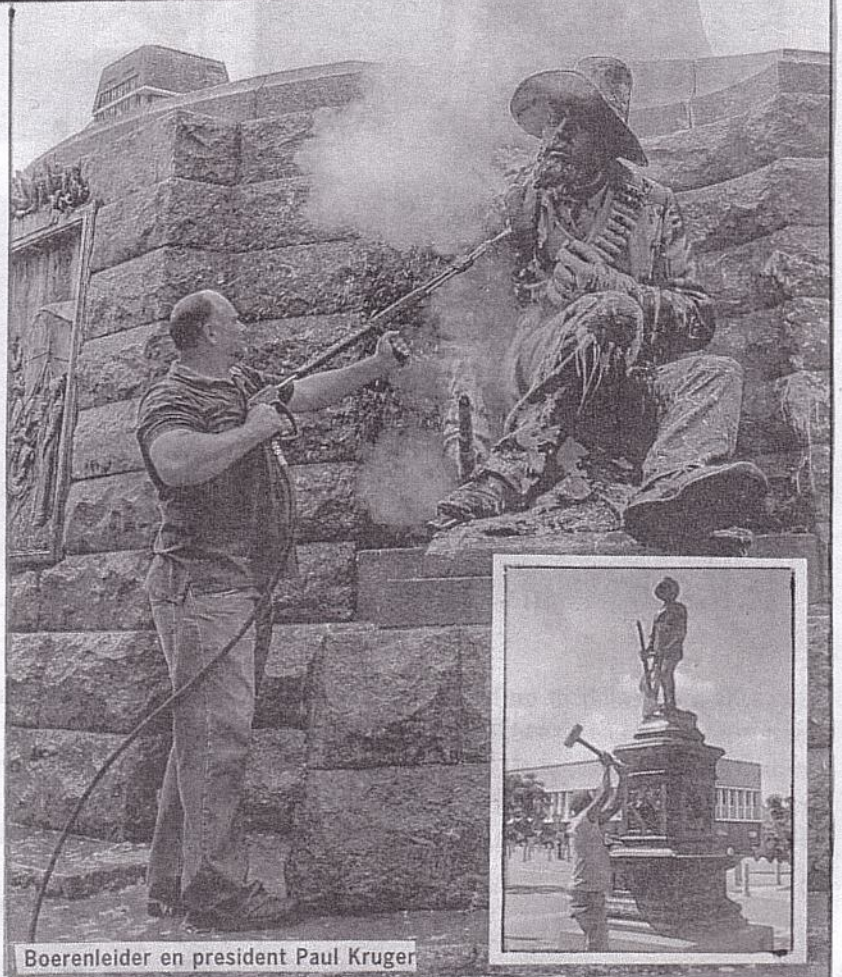
Niets is te gek als het maar in Afrika gebeurt: terwijl men in Kinshasa de koloniale beelden restaureert en terug een mooie plaats in de stad geeft, begint men nu pas, een kwart-eeuw na HUN 'Dipenda' aan een ware beeldenstorm om een Afrikaander vijandbeeld aan te moedigen!

In Zuid-Afrika woedt dezer dagen een beeldenstorm tegen monumenten die verwijzen naar de periode van het apartheidsregime. Het protest begon aan de Universiteit van Kaapstad, waar studenten de verwijdering eisten van het standbeeld van Cecil John Rhodes, een van de architecten van de apartheid. De campagne 'Rhodes Must Fall' breidde zich vervolgens over het hele land uit door de steun van de oppositiepartij Economic Freedom Fighters

(EFF). 'We zeggen niet dat de geschiedenis uitgeveegd moet worden, maar deze beelden horen niet thuis op openbare plaatsen', aldus Moafrika Mabongwana van de EFF-afdeling in Pretoria. Het regerende African National Congress (ANC) steunt de vernielingen niet. 'Ze zijn een symptoom van een onderliggend probleem: het gebrek aan transformatie in de instellingen en in de samenleving in het algemeen', aldus ANC-woordvoerder Zizi Kodwa.

Het beeld in Port Elizabeth van de Britse soldaat die zijn paard te drinken geeft, opgericht voor de paarden die omkwamen tijdens de Boerenoorlogen, is vernield. De soldaat werd van de sokkel getrokken en de teugels van het paard werden afgebroken. © rr en afp

Boerenleider en president Paul Kruger

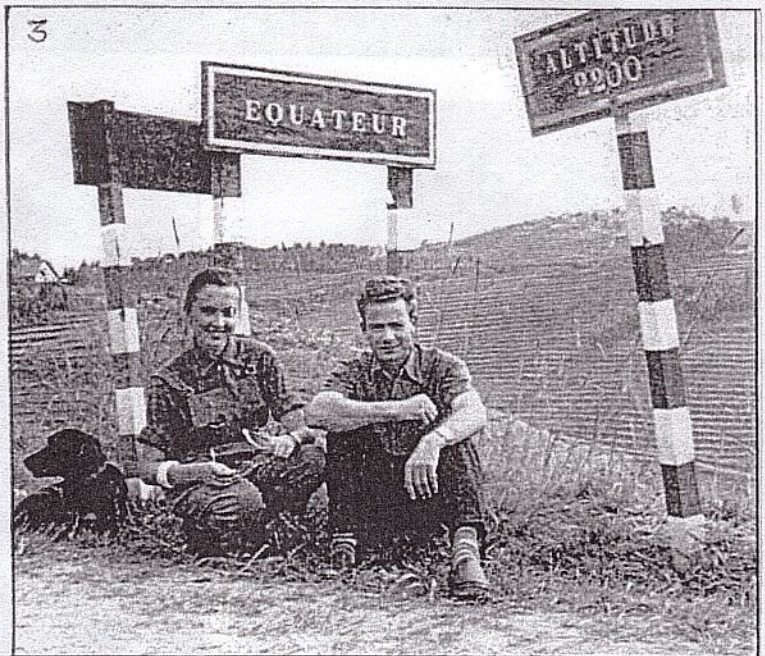

Jan SCHARPÉ

weduwnaar van mevrouw Kristin Staessens (†2007)

geboren te Roeselare op 29 oktober 1933
en er overleden in het AZ Delta, campus Wilgenstraat,
op pinkstermaandag 16 mei 2016.

Je was een exemplaar dat niet dikwijls gemaakt wordt, eentje met massa's energie en een eigen willetje. Toen grootmoeke stierf, liet je iedereen zien dat je heel goed jouw plan kon trekken. Een poetsvrouw had je niet nodig, want je had geen tijd om daarvoor thuis te blijven. Het avontuur lonkte nog steeds. De jaren hadden op jou geen vat. Zelfs niet toen je zoveel jaar geleden ziek werd. De manier waarop je jouw ziekte droeg, daarvoor kan een mens enkel maar bewondering hebben. Je stak geen tijd in je afvragen hoe het nu verder moest. Nee, je boekte de ene reis na de andere, schafte jezelf een nieuwe computer aan, kocht een tweede elektrische fiets die nog sneller kon, fietste van de ene bijeenkomst naar de andere, gaf een groot feest toen je 80 werd,... Zelfs toen de dokters adviseerden om het wat rustiger aan te doen, bleek je plots last te hebben van acute doofheid. Je had geen zittend gat, en vertelde trots welke bestemming je volgende reis had. Ondertussen stelde je het thuisfront gerust door te benadrukken dat je goed verzekerd was, mocht er iets gebeuren. Toen je zondag naar de mis fietste, kon je zelf nooit vermoeden dat ze je diezelfde dag nog voor de laatste keer met de 100 naar het ziekenhuis zouden brengen. Het was je al eerder overkomen en je spartelde je er telkens door. Maar deze keer was het dus écht jouw laatste tocht ... Het ga je goed !

Jan was medestichter en bestuurslid van onze West- en Oost Vlaamse koloniale vriendenkring. NOOIT miste hij een BBQ of een MOAMBE (foto 1-kerstfeest 12/12/2015). Drie jaar lang zwierven wij samen door Vlaanderen en maakten voor vzw. A.G. meer dan honderd verfilmde interviews. Hij maakte ook filmreportages over onze reünies (foto 2 bij André Gevaert- Brugge). Van 1955 tot 1960 was hij Staatsagronoom in het ITURI woud. Hij huwde zijn Kristin in BUNIA (foto 3 : zijn huwelijksreisje van 2 dagen !)

JAN... we zullen je missen zoals zoveel anderen.

Bob

*Ik zal er zijn...zelfs als mijn lichaam eens vergaat, dan zal mijn IK er toch nog zijn:
ik zal er zijn in gloeiend vuur of in een rode vonk, een glanzend oog.
Ik zal er ook zijn in een kreet of in de wind, in 't schreien en in 't lachen.
Ik zal er zijn in het kloppen van een hart, in 't fluist'ren en in 't strelen zacht.*

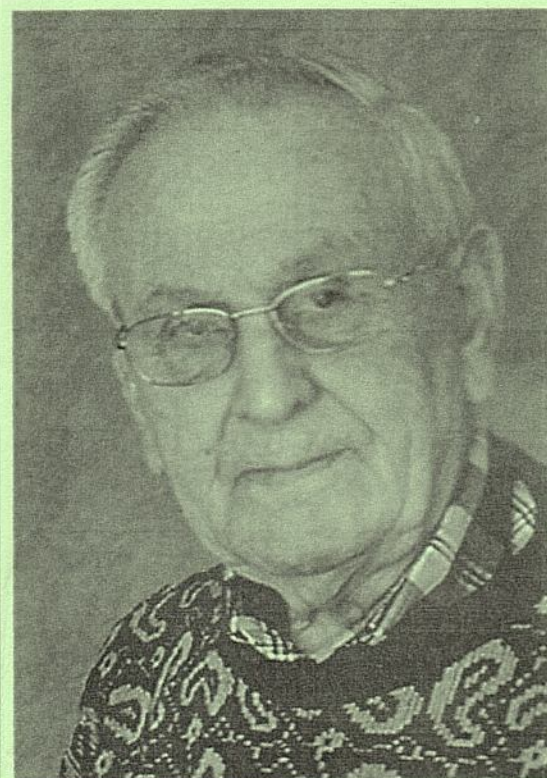

"Wanneer ik jullie alles geef,
wil dat zeggen dat ik niets voor mezelf houd."

Pater Dominiek Simons

Missionaris Salesiaan van Don Bosco

Geboren te Elikom op 4 augustus 1931.
Priester gewijd te Oud-Heverlee op 1 mei 1960.
Missionaris in Congo sinds 1960 (Lubumbashi-Goma-Kinshasa).
Onverwacht overleden in Kinshasa (DRC) op 10 maart 2015.
Eervol begraven in Kinshasa op 13 maart 2015.

+ op 3/3/2016 te Boortmeerbeek

'Anders dan in beelden sprak Hij niet'

Omer D'hoë

Salesiaan-priester van Don Bosco

Geboren te Liedekerke (Brabant) op 13.06.1926
Eerste religieuze geloften te Groot-Bijgaarden op 02.09.1945.
Hij sprak de eeuwige geloften uit te Groot-Bijgaarden op 04.08.1951
en werd tot priester gewijd op 24.04.1955 te Oud-Heverlee.
Hij was werkzaam als missionaris in de salesiaanse gemeenschappen
en werken in Congo en Rwanda. Terug in België sinds 1969.

*De mist van laatste herfst allengs in ogen en in leden
ooit felle levenslust gesloopt door pijn en nacht.
Bewust, om mens en dingen dankbaar en tevreden,
de geest gekeerd al naar het lichtend Overland.
Gaby Debackere*

Dankbaar om wat hij voor ons betekende,
melden wij u het overlijden van
ons trouw Mohikanen lid
de heer Herman Vanholm

levenspartner van mevrouw Christina Smith
was leraar talen in Likasi

Hij is geboren in Brugge op 25 juli 1938 en is zachtjes thuis,
in Ichtegem, omringd en gesteund door de liefdevolle zorgen van zijn partner,
van ons heengegaan op 9 mei 2016.

UITNODIGING 7e DIPENDA BBQ

Hotel-Resto GROENEVELD- Torhoutsesteenweg 655- OOSTENDE

DONDERDAG 23 JUNI 2016

Van 11u tot 13 u : Onthaal en kennismaking

Receptie met Bubbels en Fruitsappen in de tuin

(schaduwrijke zitplaatsen voor iedereen)

Om 13 u BBQ met rauwkost, groenten, koude en warme aardappelen enz.

Eerste gang: zalm en scampi brochette

... Pauze met dubbele verrassing ...

Tweede gang: - côte à l'os

- KIPPENVLEUGELTJES EN BOUTJES;

Koffie met versnapering.

Om 17 u. AFSCHEIDS TRACTATIE IN DE TUIN

.....

PRACTISCH:

- Ruime parking rond Hotel GROENEVELD
- Bussen 51 52 en 53 naast het station. Halte ESPERANTO of vraag naar GROENEVELD
- Ronde tafels van 10 personen. Reserveer zelf voor uw tafelgenoten

Receptie en afscheid in nieuwe prachttuin

Dranken tijdens het eten zijn individueel te betalen

BRENG EENS EEN LANGVERGETEN KOLONIALE VRIEND (IN) MEE!

RESERVEER NU en BETAAL VOOR 20 JUNI

€ 35pp. te storten op MOHIKAANREKENING R. Vanhee BE50-9730-3024-3018

